

Til § 75.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 56, stk. 6.

Man har dog ikke anset det for påkrævet at opretholde bestemmelsen om, at ekstraordinære driftstilskud, jfr. § 71, stk. 4, kan ydes som lån. Disse tilskud forøger ikke formuen, således som tilskud til afdrag og til forbedringer. Derimod gøres det ordinære tilskud til afdrag på lån i fast ejendom i praksis normalt betinget af tilbagebetaling i forbindelse med eventuel nedlæggelse af institutionen. Denne praksis er foreslået lovfæstet.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 56, stk. 2, sidste punktum.

Til § 76.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 58, stk. 1. Efter praksis forudsætter betegnelsen institution, at der modtages 8 eller flere børn ad gangen, jfr. § 64, stk. 2, hvorefter tilladelse til dagpleje kan gives til indtil 7 børn.

Til § 77.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 58, stk. 2.

Til § 78.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit III. 5.

Om adskillelsen af bestemmelserne om tilladelse til privat dagpleje og bestemmelserne om privat familiepleje henvises til bemærkningerne til § 64. Ligesom ved dagplejebestemmelserne er det fundet mest hensigtsmæssigt at udskyde de detaljerede regler om betingelserne for at få plejetilladelse til administrative bestemmelser. Det er derimod fundet rigtigst at angive, hvilket hovedformål bestemmelserne om plejetilladelse har, nemlig at få konstateret, om forholdene i plejehjemmet er opdragelsesmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlige, og om plejeanbringelsen i øvrigt er til barnets tarv. Hermed ønskes understreget, at den undersøgelse, der er forbundet med udstedelsen af plejetilladelse, skal angå ikke blot de rent sundhedsmæssige og familiemæssige forhold, som er omtalt i den gældende lovs § 43, stk. 2 og 3, men børne- og ungdomsværnet må også interessere sig for hele barnets situation, herunder baggrunden for at barnet ønskes anbragt i pleje, samt plejeforældrenes motiv til at tage et barn i pleje. Bestemmelsen i den gældende lovs § 41, stk. 4, om, at børneværnsudvalget skal påse, at ingen uautoriseret person anvendes som mellemmand ved plejeanbringelse eller ved adoption, er udeladt som overflødig, idet denne pligt påhviler børneværnsudvalget uden særlig bestemmelse, jfr. lov nr. 63 af

1. april 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn.

Det må fortsat anses for vigtigt i forbindelse med udstedelse af plejetilladelse at sikre sig, at barnet ikke derved udsættes for smitte eller andre usunde forhold. Behovet for lægeattest må imidlertid bedømmes efter den enkelte sags karakter, og reglerne herom er derfor udskudt til nærmere behandling i administrativ bestemmelse.

Til § 79.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit III. 5. c.

Til § 80.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 44. Bestemmelsen i stk. 3 om flytning er dog ændret, således at plejetilladelse ikke bortfalder ved flytning, men spørgsmålet, om der kan meddeles fritagelse for tilsyn, skal tages op af tilflytningskommunen. Det er ikke anset for påkrævet at ulejlige plejefamilien med hele den nye undersøgelse, som udstedelse af ny plejetilladelse forudsætter, men spørgsmålet om plejeforholdets forsvarlighed kan naturligvis tages op, såfremt der er anledning til det, jfr. § 78, stk. 3.

Til § 81.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 42, stk. 2. Det er dog i overensstemmelse med praksis fundet rigtigst at fastsætte strengere betingelser for forbud mod hjemtagelse fra et plejehjem til forældrenes eget hjem end for forbud mod flytning til et andet sted uden for hjemmet.

På grund af disse indgrebs alvorlige natur er der fastsat samme formelle betingelser for sagernes behandling som for indgreb i henhold til kapitel 4.

Børneværnets særlige beføjelser til at gribe ind i et bestående plejeforhold, jfr. § 41, stk. 2, i den gældende lov, er i øvrigt udeladt. Børneværnet må i påkommende tilfælde gå frem efter reglerne i kapitel 4 eller inddrage plejetilladelsen.

Til § 82.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 49, idet dog den administrative ankemyndighed i alle tilfælde er landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, jfr. herom de almindelige bemærkninger i afsnit III. 3. c.

Til §§ 83 og 84.

Ligesom ved daginstitutioner, jfr. bemærkningerne til §§ 65-68, er det fundet rigtigst, at anerkendelsen ikke længere er en forudsætning for, at børne- og ungdomsværnene kan anbringe børn i